

IN MEMORIAM

doc.prim dr sc Miroslav Jelić, dr. med.

specijalist ortopedije

(17.10. 1947.- 8.11.2015.)

Prije nepune 3 godine opraštali smo se od doc.prim dr sc Miroslava Jelića na odlasku u mirovinu kada nam je u pozivnici za druženje napisao - „Svaki je rastanak tužan. Kako za one koji, na neki način odlaze, tako i za one koji ostaju“. Što tek reći kod ovog rastanka... Usprkos teške bolesti koja ga je naglo zadesila, u svima nama, i u njegovoj obitelji živjela je nada da će se dogoditi preokret na dobro i da će medicina, kojoj je i sam toliko pružio, uspjeti pomoći i njemu. Nažalost, čudo se nije dogodilo. Doc . prim. dr sc Miroslav Jelić preminuo je 8. studenog 2015.

Gotovo 30 godina dug radni život u Zavodu za rehabilitaciju i ortopedska pomagala KBC Zagreb koji je započeo njegovim dolaskom u lipnju 1983. a trajao sve do kraja 2012., tj. do odlaska u mirovinu, bio je glavni dio radnog vijeka doktora Jelića.

Dragi i poštovani kolega primarius i docent Miroslav Jelić je kroz svoj 30 godišnji rad u Zavodu stekao status vrsnog i cijenjenog ortopeda, znanstvenika i publiciste, a posebno liječnika omiljenog među bolesnicima, osobito onima sa invaliditetom i amputacijama za koje posebno bio angažiran. Bio je nastavnik na Medicinskom fakultetu i na Zdravstvenom veleučilištu, mentor specijalizantima. Za edukaciju i nastavu je imao posebni talent i obavljao ga sa entuzijazmom i ljubavlju. Prepoznavalo se to i u njegovoj stručnoj publicistici za koju mu je bilo važno da bude svrsishodna, korisna i dostupna raznim profilima zdravstvenih djelatnika u ortopediji, rehabilitaciji i ortopedskoj tehnici ali i bolesnicima.

Kolega dr.sc. Miroslav Jelić rođen je 16. listopada 1947. godine u Biogradu na moru, gdje je završio osnovno školovanje, a potom gimnaziju u Zadru. Na studij odlazi u Zagreb gdje je 1973. diplomirao na Medicinskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. - Pripravnički staž je obavio u Medicinskom centru u Zadru, 1974. je radio je u Domu zdravlja Biograd a 1975. se zaposlio u Ortopedskoj bolnici Biograd. Nakon edukacije iz transfuziologije je bio voditelj Kabineta za transfuziju krvi u Ortopedskoj bolnici Biograd.

Od 1976-1980. obavljao je specijalizaciju iz ortopedije, a nakon položenog specijalističkog ispita nastavlja raditi u Ortopedskoj bolnici Biograd kao specijalist ortopedije i voditelj Kabineta za transfuziju krvi do 1983.

U razdoblju provedenom u Zavodu za rehabilitaciju i ortopedska pomagala KBC Zagreb, od 1983. do 2012. tj do odlaska u mirovinu radio je kao specijalist ortoped , u poliklinici i na odjelu za rehabilitaciju osoba s amputacijom udova. Obavljao je i razne funkcije te je razdoblju 1985.-1994. bio voditelj Aplikacijskog centra Zavoda, a od 1994. do 2012. je bio na funkciji Pročelnika bolesničkog odjela za rehabilitaciju osoba s amputacijom , te istodobno obavljao i i dužnosti predstojnika Zavoda.

1987. je obranio magistarski rad, a 2000. godine doktorsku disertaciju na Medicinskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu godine dok je 1992. Odlukom Ministarstva zdravstva stekao naziv primariusa.

Kao specijalist ortopedije je imao široki spektar znanstvenog i stručnog rada, a posebno je bio afirmiran na području ortopedskih pomagala i rehabilitacije amputiranih te problematike osoba s invaliditetom. Iako po bazičnoj struci ortoped, bio je vrlo angažiran i na području rehabilitacijske medicine, koju je obavljao ne samo kroz svoj posao voditelja odjela za rehabilitaciju osoba s amputacijom nego i znanstvenim istraživanjem o psihosocijalnoj rehabilitaciji ranjenika s amputacijom udova, organizacijom suradnje s ortopedskom tehnikom, sudjelovanjem u organizaciji rehabilitacijskih centara u Hrvatskoj te publiciranjem niza vrijednih stručnih materijala i nastavnih tekstova iz područja suvremenih ortopedskih pomagala, protetike i ortotike. Svojim je djelovanjem nastavio stručno poslanje koje su prije njega ostvarivali ortopedi prof. dr. sc. Božidar Špišić, a potom prof.dr.sc Veljko Mandić.

Rad kolege prim.dr.sc. Miroslava Jelića kao nastavnika i predavača je bio posebno uspješan i cijenjen, kako na Medicinskom fakultetu gdje je bio suradnik i nastavnik od 1988.-2012. na Klinici za ortopediju te je prošao put od asistenta do znanstvenog suradnika i izvanrednog docenta. Također je sudjelovao u poslijediplomskoj nastavi za fizijatre, u nastavi za fizioterapeute na Zdravstvenom veleučilištu, Rehabilitacijsko edukacijskom i Kineziološkom fakultetu te u edukaciji specijalizirana ortopedije i fizikalne medicine i rehabilitacije. Bio je pozvani predavač na dugom popisu stručnih skupova, kongresa i predavanja, za liječnike, medicinske sestre, fizioterapeute i radne terapeute, te bolesnike i članove njihovih društava i obitelji, i u zemlji i u inozemstvu. Objavio je više od 90 radova, 70-ak kongresna priopćenja, 7 poglavlja u knjigama, 5 nastavna teksta i 8 uredničkih radova te 10-ak znanstvenih radova.

Značajnu ulogu i doprinos je ostvario u Društvu za protetiku i ortotiku Hrvatska člana međunarodne asocijacije ISPO (International Society for Prosthetics and Orthotics), čiji je bio utemeljitelj te predsjednik u razdoblju od 2002. do 2013. godine.

Docent Jelić je organizirao i bio voditelj više stručnih skupova s međunarodnim sudjelovanjem iz područja amputacijske kirurgije i protetike, ortotike i rehabilitacijske medicine, ali posebno značajan doprinos ortopedskoj i rehabilitacijskoj struci kao i ortopedskoj tehničkoj struci i svom Zavodu, je dao kao vrlo uspješan organizator i voditelj redovitih godišnjih simpozija "Ortopedska pomagala" u kontinuiranom trajanju od 2000. do 2011. Uz održavanje simpozija uveo je, kao urednik, redovito izdavanje Zbornika simpozija, koji predstavljaju izuzetno važan doprinos, inače manjkavoj stručnoj publicistici iz tih područja na hrvatskom jeziku.

Prepoznat je bio i na međunarodnom planu kao ekspert za područje protetike i ortotike te rehabilitacijom osoba s invaliditetom, posebno amputacijom te je bio organizator ISPO Central and Eastern European Conference u Dubrovniku 1993., redoviti, dugogodišnji nastavnik na Human study, međunarodnoj edukaciji za inženjere i ortopedске tehničare, suradnik u Sloveniji i u Bosni i Hercegovini, suradnik u regionalnom uredu Svjetske zdravstvene organizacije. Bio je i inicijator i svesrdno angažiran na organizaciji nastave za ortopedске tehničare i inženjere ortopedске tehnike u Hrvatskoj, čiju realizaciju, nažalost nije doživio.

Za vrijeme rata (1991-95) bio je član Stožera za ranjenike Domovinskog rata, kasnije član Vladinog Povjerenstva za osobe s invaliditetom, član Odbora za rehabilitaciju Ministarstva zdravstva, suradnik u regionalnom uredu Svjetske zdravstvene organizacije u Zagrebu te

potom višegodišnji član Povjerenstva za fizikalnu i rehabilitacijsku medicinu Ministarstva zdravstva i socijalne skrbi RH.

Dobitnik je više priznanja: zahvalnice Svjetske zdravstvene organizacije - regionalnog ureda u Zagrebu (WHO), zahvalnice i diplome Hrvatskog liječničkog zbora, Hrvatskog ortopedskog društva, Caritasa, Saveza organizacija invalida Hrvatske i više Društava osoba s invaliditetom.

Tijekom 30 godišnjeg predanog rada u Zavodu , a posebno tijekom 18 godina uspješnog obavljanja predstojničke funkcije, gorljivo je i strastveno zagovarao interese našeg Zavoda, te postao njegov prepoznatljiv znak i oličenje. Uporno je zagovarao i borio se za viziju bolje budućnosti Zavoda, prostornu i organizacijsku, pa i onda kada je to djelovalo gotovo utopistički...

Svi mi koji smo s doktorom Miroslavom Jelićem dijelili radni i profesionalni dio života , poznavali smo i cijenili njegove odlike pozitivne osobe, dosljedne svojim moralnim i ljudskim načelima i vrijednostima.

I znali smo još nešto vrlo važno - da je najvrednijim dijelom svog života smatrao dio koji je živio sa svojom obitelji, koju je volio i na koju je bio ponosan - svoju suprugu Bernardicu i djecu Hrvoja, Davora, Mladena, Dubravku i Zrinku, a kasnije i svoje unuke, snahe i zetove. Imao je i veliku ljubav za svoju obitelj iz Biograda, za svoj zavičaj i more, za čitavu Hrvatsku i za sve svoje prijatelje. Uživao je u glazbi i šetnjama u prirodi, a promišljao i živio kao katolički intelektualac.

12. studenog 2015., u tuzi, sa poštovanjem i zahvalnošću, smo se oprostili sa kolegom doc.prim dr sc Miroslavom Jelićem u krematoriju na Mirogoju i na Misi u Bazilici u Palmotićevoj uz ostale brojne nazočne osobe iz kruga njegove rodbine, prijatelja, kolega i suradnika iz Zavoda iz čitave Hrvatske, ali i susjednih država, kao i njegovih mnogobrojnih bolesnika, posebno osoba s invaliditetom kojima je svesrdno pomagao, i profesionalno i ljudski.

Podario mu Bog vječni mir i spokoj u Nebesima. Laka mu hrvatska zemlja !

---

doc. prim.dr.sc. Ida Kovač u ime djelatnika Kliničkog zavoda za rehabilitaciju i ortopedsku pomagala Kliničkog bolničkog centra u Zagrebu

